

EDITORIAL

ANY XXX NÚM. 62

Desembre 2009

Redacció:

Pl. Bisbe Guillem. 1

08511 - TAVERTET

Tel. 93 856 52 24

E-mail:

redaccio@elscingles.org

ernest.gpages@gmail.com

www.elscingles.org

Director: Xavier Viladomat i Gil

Consell de redacció: Joan Soldevilla i Calvo, Anna Borbonet i Macià, Lluís González i Ventura, Joan Reixach i Curtó, Tammy Abei i Parris

Col·laboradors habituals:

Jordi Sanglas i Puigferrer, Jordi Gumí i Cardona, Rafel Ginebra i Molins, Miquel Banús i Blanch

Correcció lingüística:

Anna Borbonet i Macià

Impressió:

Gràfiques DIAC

Rda. Camprodon, 2 - 08500 VIC

Publicació a Internet:

Jordi Mas i Caballé

La redacció no es fa responsable del contingut dels treballs que hi apareixen signats, ja que expressen l'opinió dels seus autors.

"Els Cingles" és una publicació de divulgació cultural editada per l'associació "Amics dels Cingles de Collsacabra" i es publica sense cap finalitat de lucre.

Dipòsit legal: B-8.390-79

Col·laboració: 3 euros

Subvencionada per la Conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya

Des que es va iniciar la nostra revista el gener de 1979 ha estat una constant parlar del perill que el nostre Collsacabra es degradés des del punt de vista de la natura. Ja en el primer número es parlava seriosament del tema. Un punt de l'editorial deia: *els esdeveniments que s'estan preparant respecte de l'urani i la posició que les diferents forces polítiques tenen*, ens fa pensar que des de Taveret es temia el pitjor. Igual va passar l'any 98, quan un empresari va presentar un projecte per explotar industrialment una pedrera a pocs metres del pont de Molí-Bernat. En el número 40 d'Els Cingles, després de la negativa de les autoritats a què el projecte de la pedrera prosperés, en l'editorial dèiem: *Hem unit esforços. En el món on l'especulació i el propi profit passen per davant de tot, la sensibilitat i el seny d'un poble constitueixen un contrapès molt positiu. S'ha salvat el paratge de sobre Molí-Bernat, vora del poble de Taveret, de l'explotació d'una pedrera. S'ha salvat en bé del paisatge i d'aquells que hi viuen, els homes, la fauna, la flora, i també la geologia. S'ha salvat el present i el futur, perquè és una decisió que marca un precedent.*

La mobilització per aconseguir aquest èxit recordava els primers temps de la democràcia. Hi havia il·lusió i un desig de fer un canvi estructural que fos real. Diem això, perquè des de fa uns anys l'entusiasme per millorar la llibertat i la democràcia ha decaïgut i les notícies de delictes i corruptes per part d'alguns responsables polítics o no (cas Palau) tant de Catalunya com a les comunitats de l'Estat espanyol, fa que reflexionem. Quan la policia decomissa tones de droga, solament és la punta de l'iceberg del contraban total. Extrapolant en els casos de delictes i prevaricació... preferim no pensar-hi.

Tornem a la conservació del Collsacabra. A l'any 1980, l'editorial del número 6 d'aquesta revista deia: *Creiem que aquestes terres són font inesgotable de valors, tant naturals com humans, que val la pena no deixar-los perdre.* Els valors humans també tenen la seva contaminació específica. Igual que vèiem des d'aquest racó de món que el problema de la droga era quelcom llunyà, "era cosa de les grans ciutats," a poc a poc va entrar en els nostres pobles amb els problemes corresponents. De la mateixa manera hi ha el risc que els valors humans també es contaminin de les presumptes corrupcions delictives que hem vist darrerament, com ha passat al Barcelonès.

Volem un Collsacabra net de podridura i d'incongruències polítiques. Creiem que la integritat del Collsacabra passa per rebutjar tots aquells corruptes que no mereixen cap reconeixement i que volem ben lluny de nosaltres. La contaminació més perillosa és la del corrupte que amb la seva ambició pot portar mals majors al país, de cara solament al benefici propi.

No voldríem acabar sense fer referència a coses positives. S'està treballant en la recuperació del tram de les Marrades, al camí ral de Vic a Olot. L'església de Montdois, tan malmesa, serà objecte de la restauració de la teulada per evitar que continuï el procés d'enfonsament. Una finca important de Taveret està sota l'acció de custòdia del territori. També a Taveret s'està recuperant una part del camí ral cap a l'Esquirol i es repararà parcialment la barana malmesa del pont del Molí-Bernat.

Per sort és encara vigent el que dèiem el juliol de 1996 en l'editorial i que reproduïm: *El Collsacabra és encara avui una zona d'extraordinari interès paisatgístic i científic, propera a importants nuclis de població, i mereixedora, per tant, que hom vetlli per la seva integritat.*

Consell Comarcal

d'Osona